

BUCCINUM UNDATUM VAN EEN VREEMDE VINDPLAATS (CB 107 p.1117)

Naar aanleiding van het stukje van de heer A.K.S. over "Buccinum undatum (L.) van een vreemde vindplaats" in nr. 107, zou ik het volgende willen opmerken: Buccinum is voor de hondshaaien een goede bekende. Op het Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee zijn in de loop der tijden vele hondshaaien op maaginhoud onderzocht. Ik heb een greep uit het archief genomen van 100 maagonderzoekingen bij deze soort. Het bleek dat ruim 25% Buccinum-resten en/of opercula in de maag hadden. Het aantal opercula varieert nog al eens. Maar negen stuks is echt niets bijzonders.

Buccinum is echter niet de enige mollusk waar alléén het vlees van wordt gegeten. Ook zijn er enige Mya-sypho's in de magen aangetroffen.

Ehrenbaum (1936) geeft in zijn "Naturgeschichte und Wirtschaftliche Bedeutung der Seefische Nordeuropas" ook mollusken op:

"Die Nahrung besteht aus kleinen Fischen (z.B. Pholis gunnelus (is: Blennius pholis), Schnecken, inter denen die Wellhornschnecke bevorzugt wird, mittelgrossen Tintenfischen (Loligo), sowie mancherlei Krustern, Würmern u.a. kleine Tieren".

De op het N.I.O.Z. onderzochte magen bevatten de volgende dieren: garnalen en krabben (Crangon, Processa, Pontophilis, Portunus, Hyas, Eupagurus), inktvissen (Loligo, Sepiola, Allotheuthis, Sepia), mollusken (Buccinum, Mya), vissen (Clupea, Ammodytes, Gadus, Solea, Pleuronectes), wormen (Nereis) en de slangster (Ophiura).

P. Boer (Ned. Inst. v. Onderz. der Zee).